

Un temps per atansar-nos al
Déu de la Misericòrdia

**Vetlla de pregària al Santuari de Puiggraciós
Quaresma 2018**

• INTRODUCCIÓ

Ens proposem, aquesta Quaresma, atansar-nos al Déu de la misericòrdia. I diem atansar-nos perquè és apropar-se fins arribar a tocar, fins establir contacte. I voldríem arribar a tocar el Déu de la misericòrdia, aquell per qui hem estat tocats.

Jesús Crucificat és l'expressió màxima de la misericòrdia entregada fins a l'extrem en la tasca d'alleugerir el sofriment dels més petits i dels oblidats. Per això la misericòrdia és tan subversiva. El mal, la injustícia, la violència, el patiment existeixen en la nostra història però no tenen la darrera paraula sobre ella. La misericòrdia de Déu és més poderosa i ella és la nostra esperança, ella ens sosté en els moments més foscos de la vida i de la història. Déu és la nostra esperança, el Déu de la vida que ens estima fins a l'extrem i que amb la seva passió ens regala l'esperança com a un do.

• EL CAMÍ QUE FÉU JESÚS

1. El camí que féu Jesús,
Ell tot sol el va seguir,
oh! , Ell tot sol, per tots nosaltres
Ell tot sol el va seguir
2. El camí que jo he de fer,
ningú no el pot fer per mi,
oh!, l'he de fer jo, amb tots vosaltres;
ningú no el pot fer per mi.
3. Caminant al costat vostre,
portaré la meva creu,
oh!, com féu Jesús en el Calvari,
portaré la meva creu
4. El camí que ens cal recórrer,
tots plegats l'hem de seguir,
oh!, amb els qui han anat al davant nostre,
tots plegats l'hem de seguir

• SALM 22 (21) Recitat a dos cors

IC Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?
No véns a salvar-me,
no t'arriba el meu clam?
¿Crido de dia i no em respons,
Déu meu; crido de nit, sense repòs?

IIC I això que tu ets el Sant,
a qui s'adrecen les lloances de tothom.
En tu confiaven els nostres pares,
hi confiaven i els vas alliberar;
a tu clamaven i eren deslliurats.
en tu confiaven i no foren confosos

Com - pa - diu - vos de mi, Déu
meu, vós que es - ti - meu tant.

IC Però jo sóc un cuc, no pas un home,
befa de la gent, menyspreat del poble.
Tots els qui em veuen es riuen de mi,
fan ganyotes, prenen aires de mofa:
«Que s'adreci al Senyor, que ell el salvi,
que l'alliberi, si tant se l'estima! »

IIC Però tu em tragueres del si de la mare,
ets tu qui em confiaves als seus pits;
acabat de néixer, em van dur a la teva falda,
des d'aleshores ets el meu Déu.
No t'allunyis, que el perill és a prop
i no tinc qui m'ajudi.

Com - pa - diu - vos de mi, Déu
meu, vós que es - ti - meu tant.

- IC M'envolten i m'acorralen
com lleons que destrossen i rugeixen
baden la boca contra mi.
- IIC Tot jo m'escolo com l'aigua,
se'm deslloriguen tots els ossos;
el cor, com si fos cera,
se'm fon dins les entranyes.
La meva gola està resseca com terrissa,
la llengua se m'encasta al paladar.
M'ajeu a la pols de la mort.
- IC M'envolta una munió de desagraïts,
m'encercla un estol de malfactors;
m'han lligat les mans i els peus,
puc comptar tots els meus ossos.
Em miren, em contemplen satisfets;
es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.
- IIC Almenys tu, Senyor, no t'allunyis;
orça meva, cuita a defensar-me.
Allibera la meva vida, salveu-me.
Anunciaré als meus germans el teu nom,
et lloaré al cor del poble reunit en Església
- Tots Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant
com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén

Com - pa - diu - vos de mi, Déu
meu, vós que es - ti - meu tant.

REFLEXIÓ

Ha arribat l' hora!

Els temps, s'han acomplert i la humanitat ja no ha de continuar esperant l'acompliment de les promeses, tantes vegades anunciades pels profetes

Finalment, el temps ha arribat a la seva plenitud, gràcies a l'Encarnació de Déu en les entranyes de Maria.

Així ho diu Jesús: “el Regne de Déu és enmig vostre”, amb la qual cosa ens adonem que la irrupció de Déu en la història humana és contundent i definitiva.

És urgent comprendre que ens cal viure d'acord amb la realitat irreversible que anuncia Jesucrist. Tot i que les exigències de la nostra naturalesa ens obliguen a ocupar-nos de les coses provisionals, el nostre cor no ha d'estar preocupat per elles sinó ancorat ja en Déu i el seu Regne. És una tensió no pas còmoda però, sens dubte, expressió inevitable dels darrers temps. Aquesta tensió és l'estat normal del cristià. Per això Jesús l'explicita clarament cridant a la conversió.

Sí, Déu és enmig nostre, implicat en la nostra sort, i per això reclama que cal convertir a Ell tot el nostre viure.

Un mestre de la Llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta:

-Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna?

Jesús li digué:

-Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?

Ell va respondre:

- Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.

Jesús li digué:

-Has respost bé: fes això i viuràs.

Però ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús:

-I qui són els altres que haig d'estimar?

Jesús va contestar dient:

-Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'un bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda.

»Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el duqué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li:

»-Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més.

»Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?

Ell respongué:

-El qui el va tractar amb amor.

Llavors Jesús li digué:

-Vés, i tu fes igual.

- **MISERICORDIES DOMINI IN AETERNUM CANTABO**

- **SILENCI**

- **LECTURA**

VIRTUT DE LA MISERICÒRDIA, Bartomeu Bennassar

El Déu, ric en misericòrdia, que amb gran amor ens va estimar (Ef 2,4) és el Déu que Jesucrist ens ha revelat com a Pare; és precisament el seu Fill que ens l'ha manifestat i fet conèixer en si mateix.

La mentalitat contemporània, oposada al Déu de la misericòrdia, arranca del cor els sentiments de tendresa i compassió, d'afecte i de perdó. La competitivitat, el mercat, l'exploració semblen no deixar espai a la misericòrdia. Per això sentim, més que mai, la crida vibrant a la misericòrdia: “sigueu misericordiosos..... benaurats els misericordiosos...”

És posant-hi el cor i no el cap que un es fa famolenc amb els famolencs i presoner amb els presoners. Posant-hi cap, un pot arribar a ésser-ne jutge. Amb el cor el compromís d'aliança és més fort.

Déu veu...Déu sent la misèria del poble i es revela com a “Déu de tendresa i de gràcia, lent per la ira i ric en misericòrdia i en fidelitat” (Ex 34,6); Déu fidel, aliat i d'entranyes de mare, que salva estimant, mai posant-se per sobre fent sentir el pes carregós de la misèria i el poder feixugós de la misericòrdia, sinó des de l'aixecament mortal a la creu o des de l'abaixament anorreador als inferns.

El cor matern de Maria també revela la misericòrdia de Déu en la història de l'església i de la humanitat.

En el món nostre malalt de por, atropellat en la llibertat i malmenat per la fam i la injustícia, hem de fer sentir benèfica la proclamació i la professió de la misericòrdia. La misericòrdia, recíproca i bilateral, congria justícia i igualtat. La misericòrdia, donada i rebuda, ens agermana. La misericòrdia profètica i entranyable.

La misericòrdia profètica té una doble vessant: d'exposició o denúncia de la realitat i d'exposició personal a la creu. El profeta de la misericòrdia de Déu no tan sols explica o exposa la denúncia, el mal a combatre i a eradicar. També s'hi implica. S'exposa a la realitat denunciada.

I hi deixa la pell, s'exposa personalment a la creu salvadora. El cor del profeta abocat sobre la misèria, per salvar per amor els "miserables" és sempre una paraula feta carn, una vida feta passió i patiment, una acció feta sentiment entranyable, una existència feta descens als inferns, una pujada a la creu per no sacralitzar-se o per fer sagrat el cor sinó per sacrificar-se o lliurar-se en sacrifici, en donació crucificada als altres i així establir una indestructible consagració de la seva vida: el profeta misericordiós es dóna, és de l'altre, s'expropia a favor de l'altre: els seus plans seran els plans del pobre, la seva veu serà la veu dels silenciats, la seva paraula donada estarà lligada al norai de la barca més petita i més malmenada de la societat.

La misericòrdia entranyable és l'ànima i el suport de la solidaritat, necessària contra tanta complexitat organitzativa, funcionalisme impersonal, burocràcia exagerada, interessos privats injusts. La misericòrdia activa suposa una mirada entranyable. La mirada entranyable no pretén ni controlar ni corregir, més aviat escoltar els subjectes des de dins d'ells mateixos: qui pot definir millor la situació és el mateix subjecte, i per tant, qualsevol problema social és tal com el defineixen aquells que el pateixen.

La misericòrdia activa proposa una acció corassenyada, és a dir, la suma d'estimació, d'artesia i de tècnica. La misericòrdia activa acull, ajuda, estima, acompanya, guia, emmotlla amb mirament, amb cura, amb delicadesa, amb paciència, amb tendresa, amb aproximació, amb esment, amb estimació. Aquesta acció es completa amb la manca de voluntat de crear definicions sobre el que és normal. I amb l'esperança com a obertura vers el futur. Perquè el futur és la riquesa dels pobres.

• SILENCI LLARG

Pausat

T'es - tem cri - dant to - ta la nit, Se - nyor! Hem mar -
 rat el ca - mf... T'es - tem cri - dant to - ta la nit, Se -
 nyor! Ja no tar - dis més a ve - nir.

1. D'es - lò - gans i de veus ens n'hem cre - gut el so, i
 2. Oh, fer - nos re - tor - nar al sòl dels teus ca - mins! La

1. són mi - rat - ges al de - sert no són pa - rau - les de de - bó... Ens
 2. te - va ple - ta és el re - cord que hem e - nyo - rat, de - sert en - dins... Vas

1. hem a - nat ve - nent la lli - ber - tat i el cor, i ens
 2. dir que el bon pas - tor dei - xa tot el ra - mat per

1. hem com - prat se - gu - re - tats que e - ren pa - ranys amb tan - ca d'or...
 2. u - na o - ve - lla que en la nit - u - na tan sols - s'ha es - gar - ri - at...

• PREGÀRIES

Per aquells a qui creiem que s'ha de fer visible la misericòrdia de Déu

R/ Kírie, kírie, eleison

• PARE NOSTRE (Kairoi)

• **SERMÓ DE LA MUNTANYA, DAVID JOU** (Recitat per tothom)

Vosaltres
els pobres d'esperit, els humils,
els qui ploreu,
els qui teniu fam i set de justícia,
els pacificadors, els perseguits
endavant!

El cel és vostre, la benaurança és vostra,
Déu i la misericòrdia se us obriran,
la sacietat i el consol us esperen,
posseireu la terra
feu-ne casa de tots, camí per a tots,
obriu a tothom
la vostra possessió de sentit i de promesa.

Res no us serà senzill,
el pes del món estarà a punt d'esclafar-vos,
patireu, dubtareu, trontollareu,
però sereu la porta oberta
on tothom pensa que ja no hi ha sortida,
sereu el futur
on tothom diu que ja no hi ha esperança

• **ORACIÓ CONCLUSIVA**

Déu de bondat
tu has vessat en els nostres cors el teu amor,
que la teva força de la teva misericòrdia
ens ajudi per alleugerir el dolor dels nostres germans
i el Regne creixi entre nosaltres.

- Beneïm el Senyor.
- Donem gràcies a Déu.

Goigs de la Mare de Déu de Puiggraciós

Puix que sou Cam-bra sa-gra-da Ma-re
 del Déu po-de-rós Si-au la nos-tra ad-vo-
 ca-da Ver-ge de Puig-gra-ci ós Ver-ge
 de Puig-gra-ci ós Si-au la nos-tra ad-vo-
 ca-da Ver-ge de Puig-gra-ci-ós Ver-ge
 de Puig-gra-ci-ós COBLA És ja da-ta que es re-
 mem-bra i jo-io-sa a tot-l'in-dret - el di-
 a vuit de se-tem-bre mil nou-cents cin-quan-ta
 set. La ca-pe-lla res-tau-ra-da té-el cam-bril més llu-mi-nos:
 nos: té-el cam-bril més llu-mi-nós

17 de febrer de 2018